

Assendelver kledingdracht aan het begin van de 19^e eeuw.
Opvallend is de grote Assendelver hoed van de boerin, maar dan de rest

De wagd en wat daaronder zat

De bovenrok van deze vrouwendracht, de wagd, was doorgaans van zijdedamast gemaakt en had een omtrek van maar liefst zes meter. In de diepe plooiën aan de bovenzijde was een split aangebracht om bij de 'diessek' (diefzak) te komen, een veilige bergplaats onder de vele rokken. Want onder de wagd werden nog vijf linnen en damasten onderrokken gedragen.

Naar de mode van de 18^e eeuw streefden de vrouwen een wespentaille na, de rokken stonden daaronder wijd uit en hingen vrijwel tot de grond.

De ingesnoerde taille had alles van doen met het korset of rijglijf, dat stijf stond van de walvisbaleinenen waarvan de veters zo strak mogelijk aangetrokken werden. Om later slank te zijn, moesten zeer jonge meisjes al een rijglijf dragen, ook 's nachts. Onder het rijglijf droegen de vrouwen een tot de knieën reikend linnen hemd met halve mouwen. Een broek behoorde nog niet tot de onderkleding, die zou pas later in de negentiende eeuw verschijnen.

Maarten Hos